

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Αριθ. Πρωτ.: 1489

Ημερομηνία:

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

«ΕΛ.ΛΑ.Σ.»

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΑΪΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΙΣ

Ευριπίδου 57-Τ.Κ. 10554 Αθήνα -Τηλ: 210 3250220

ΑΦΜ: 997186378 ΔΟΥ: Α' ΑΘΗΝΩΝ

<http://www.patriotiki-enosi.gr>** Ηλ.Ταχ: elas@otenet.gr

**ΕΝΩΠΙΟΝ ΠΑΝΤΟΣ ΑΡΜΟΔΙΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΑΡΧΗΣ
ΕΞΩΔΙΚΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ – ΔΗΛΩΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ**

Αθήνα 17^η Φεβρουαρίου 2020

Των:

1^ον σύμφωνα με τις διατάξεις του 29^{ου} άρθρου του Συντάγματος νομίμως λειτουργούντος και ενεργούντος πολιτικού φορέως, ο οποίος συνεστήθη με τον αριθμό γενικού πρωτοκόλλου της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου 2284/01-04-2014, τον αριθμό πρωτοκόλλου του Διοικητικού του Αρείου Πάγου 1129/01-04-2014, τον αριθμό πρωτοκόλλου του Υπουργείου Εσωτερικών 2527/01-05-2014 και με Α.Φ.Μ: 997186372 της Δ.Ο.Υ: Α' Αθηνών, και ως αποτελών Συνταγματικό θεσμό επικυρωθείς προς τούτο διά της υπ' αριθμόν 66/2014 αποφάσεως του Α1 Πολιτικού Τμήματος του Αρείου Πάγου, υπό την επωνυμία ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ-ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΑΪΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΙΣ «ΕΛ.ΛΑ.Σ.»,

2^ον των Ελληνίδων και Ελλήνων το γένος πολιτών και μελών του ως άνω πολιτικού φορέως, τα αισθήματα και την βούληση των οποίων εκφράζει ούτος και

3^ον των λοιπών φυσικών και νομικών προσώπων που υπογράφουν την παρούσα,

ΠΡΟΣ

Το Ελληνικό Ίδρυμα Ευρωπαϊκής και Εξωτερικής Πολιτικής (ΕΛΙΑΜΕΠ),
Βασιλίσσης Σοφίας 49, 10676 Αθήνα

ΚΟΙΝΟΠΟΙΟΥΜΕΝΗ ΠΡΟΣ ΓΝΩΣΗ ΤΟΥΣ, ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΟΜΙΜΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΠΡΟΣ:

1. Τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας, **Προκόπη Παυλόπουλο**, κάτοικο, ως εκ της ιδιότητός του, Αθηνών, οδό Βασιλέως Γεωργίου Β' αριθμό 2, Προεδρικό Μέγαρο.

2. Τον Πρωθυπουργό της Ελλάδος, **Κυριάκο Μητσοτάκη**, κάτοικο, ως εκ της ιδιότητός του, Αθηνών, οδό Ηρώδου Αττικού αριθμό 19, Μέγαρο Μαξίμου.

3. Τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων, **Κωνσταντίνο Τασούλα**, κάτοικο, ως εκ της ιδιότητός του, Αθηνών, Μέγαρο της Βουλής, Αμαλίας και Β. Σοφίας (Πλατεία Συντάγματος)

4. Τους Υπουργούς της Κυβέρνησης, διά του Γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου.
ΤΟΥΣ ΠΡΩΗΝ Πρωθυπουργούς της Ελλάδος διά της Γραμματείας του Πρωθυπουργού:

5. **Αλέξη Τσίπρα.**

6. **Βασιλική Θάνου.**

7. **Αντώνιο Σαμαρά.**

8. **Παναγιώτη Πικραμμένο.**

9. **Λουκά Παπαδήμο.**

10. **Γεώργιο Ανδρέα Παπανδρέου**

11. **Κωνσταντίνο Καραμανλή.**

12. **Κωνσταντίνο Σημίτη.**

ΔΙΑ του Προέδρου της Βουλής των Ελλήνων, Κωνσταντίνου Τασούλα, ΠΡΟΣ τις κοινοβουλευτικές ομάδες των κομμάτων:

13. Νέα Δημοκρατία.
14. Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς.
15. ΚΙΝΗΜΑ ΑΛΛΑΓΗΣ.
16. Κ.Κ.Ε - ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΑΣ.
17. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ - ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ.
18. ΜΕΡΑ25.

Κυρίες και κύριοι του ΕΛΙΑΜΕΠ,

Εν όψει της δημόσιας συζήτησης που έχετε, ως φορέας, προγραμματίσει για την **18^η Φεβρουαρίου 2020**, με θέμα: **«Μας συμφέρει η Χάγη;»**, εάν μας συμφέρει δηλαδή να καταφύγουμε στο **Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης**, με ομιλητές τους κ.κ. **Γεώργιο Παπανδρέου**, πρώην υπουργό εξωτερικών και πρωθυπουργό του ΠΑΣΟΚ, **Ντόρα Μπακογιάννη**, πρώην υπουργό εξωτερικών της ΝΔ, **Γεώργιο Κατρούγκαλο**, πρώην αναπληρωτή υπουργό εξωτερικών του ΣΥΡΙΖΑ και σημερινό Ευρωβουλευτή, **Χρήστο Ροζάκη**, υφυπουργό εξωτερικών στην κυβέρνηση του **Κώστα Σημίτη** και αντιπρόεδρο του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και με συντονιστή τον **Λουκά Τσούκαλη** πρόεδρο του υμετέρου Ιδρύματος, ως έχοντες δημόσιο, προσωπικό, άμεσο και ενεστώσ έννομο συμφέρον, θέτουμε υπ' όψιν σας τα κατωτέρω διαλαμβανόμενα προς γνώσιν σας και για τις δικές σας ενέργειες.

Έμπλεοι οδύνης, αναλογιζόμαστε ότι κάποια Μοίρα κακή, για το ιερό Έθνος των Ελλήνων, και κάποιες σκοτεινές δυνάμεις ώθησαν όλους εσάς, να αναλάβετε εργολαβικά και να σκηνοθετήσετε αυτό το κακόγούστο και σαθρό σκηνικό, με σκοπό τον αφανισμό της πατρίδας μας.

Τώρα που η Τουρκία κλιμακώνει τις διεκδικήσεις της, εις βάρος των εθνικών μας συμφερόντων, είναι σκόπιμο η Ελλάδα να προσβλέπει στην φενάκη μιάς **ΔΗΘΕΝ** εχέφρονος κρίσης του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης; Τί προσδοκούμε άραγε από την προσφυγή μας στο διεθνές δικαιοδοτικό όργανο της Χάγης όταν γνωρίζουμε πολύ καλά ότι στα διεθνή δικαστήρια δεν κερδίζει κανείς; Όταν γνωρίζουμε ότι, σε τέτοιες περιπτώσεις, οι ήττες μοιράζονται συνήθως ισομερώς και ποιός μπορεί να διασφαλίσει τα εθνικά μας θέματα εάν εμείς οι ίδιοι θέτουμε υπό αμφισβήτηση κυρωθέντα, διά διεθνών συμβάσεων, κυριαρχικά μας δικαιώματα και επικυρωθέντα υπό του Διεθνούς Δικαίου; Φρονούμε ότι δυστυχώς οι έωλες αιτιάσεις σας οδηγούν, μεθοδευμένα κατά την άποψή μας, το Έθνος σε δύσβατους ατραπούς.

Την ώρα που η Τουρκική προκλητικότητα, με τους ανυπόστατους και νόμω αβάσιμους ισχυρισμούς της Άγκυρας, έχει φτάσει στο Ζενίθ, αποτελώντας μία άμεση και μη αποκρυπτόμενη εχθρική και επεκτατική απειλή κατά της Ελλάδος, με την ανοχή του **ΝΑΤΟ** ή ημίμετρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τις ανώδυνες δηλώσεις και τον ρόλο από πλευράς των ΗΠΑ με την σταθερή επωδό των αμερικανών αξιωματούχων **«βρείτε τα μεταξύ σας»**, που συνιστά την διαχρονική πολιτική των ΗΠΑ για την ελληνοτουρκική διαφορά, χωρίς να μπαίνουν κατά κανόνα στην ουσία του ποιός έχει δίκαιο και ποιός άδικο μεταξύ των Νατοϊκών εταίρων, οι οποιεσδήποτε προσπάθειες, εκ μέρους της Ελλάδος, εξεύρεσης κοινού εδάφους μέσω απευθείας διαπραγματεύσεων, διεθνών οργανισμών, διπλωματικής ή δικαστικής επίλυσης που έγιναν το **1975, 1976-78 το 1976-81, 1987-88, 1997, 1999 και 2000, 2019**, το **Κοινό Ανακοινωθέν της 15^{ης} Μαΐου 2010** του Πρωθυπουργού **Γεωργίου Παπανδρέου** και του Πρωθυπουργού της Δημοκρατίας της Τουρκίας **Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν**, καθώς και της **Κοινής Δήλωσης της 4^{ης} Μαρτίου 2013** του Πρωθυπουργού **Αντώνη Σαμαρά** και του Πρωθυπουργού της Δημοκρατίας της Τουρκίας **Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν**, **ΟΥΔΕΝ** ορατό και χειροπιαστό αποτέλεσμα απέφεραν, παρά μόνο αποθράσυναν τον τουρκικό θαλάσσιο και εναέριο επεκτατισμό κατά

αποθράσυναν τον τουρκικό θαλάσσιο και εναέριο επεκτατισμό κατά της Ελλάδας με τελευταία προπαγανδιστική του έκφραση την θεωρία περί «Γαλάζιας Πατρίδας».

Υπ' αυτές τις συνθήκες, πώς είναι δυνατόν να δεχθούμε την οποιαδήποτε διαπραγμάτευση με έναν ασεβή και ανέντιμο γείτονα το ποινικό μητρώο του οποίου βρίθει κακουργηματικών δραστηριοτήτων; Δεν συζητάς την ιδιοκτησία σου με τον γείτονα σου που την διεκδικεί παράνομα και επιδιώκει να σε γυρίσει 200 χρόνια πίσω.

Έχοντες υπ' όψιν σας την ανωτέρω αφερέγγυο τακτική της Τουρκίας, εσείς ισχυρίζεσθε ότι με την συμμετοχή κορυφαίων πολιτικών που χειρίστηκαν από θέση ευθύνης τα ελληνοτουρκικά ζητήματα την τελευταία εικοσαετία, ανοίγεται την κρίσιμη αυτή συζήτηση επιδιώκοντας να φωτίσει σε βάθος τα ζητήματα που διακυβεύονται. **«Ούαι ύμιν, γραμματείς και Φαρισαίοι ύποκριταί».** Άτομα, οι πράξεις και οι παραλήψεις των οποίων εκπέμπουν εξόχως ανησυχητικά δεδομένα. Άτομα, των οποίων τα δείγματα πολιτικής των **ΟΥΔΕΝ** **εχέγγυον παρέχουν** και τα όσα, οδυνηρά για το Έθνος, διαδραματίστηκαν κατά την διάρκεια της θητείας τους, στον τομέα ευθύνης ενός εκάστου τούτων, πρέπει να μας βάλουν όλους σε σκέψεις. Άτομα, τα οποία εισέβαλαν στην πολιτική σκηνή της Ελλάδος, την κατέλαβαν, την διακόρευσαν, την λεηλάτησαν και την λεηλατούν εισέτι, την βανδάλισαν, την σκανδάλισαν και στην συνέχεια απεχώρησαν ανενόχλητοι, αφήνοντας πίσω τους την φρίκη των πράξεών τους οι οποίες αποδεικνύουν και την **«ποιότητα»** των καταστροφών οι οποίοι εκδηλώνουν το ίδιο μίσος για τον Ελληνισμό και τον ίδιο φανατισμό για την επιβολή της δικής τους, ως μοναδικής, άποψης για την ζωή των Ελλήνων, χωρίς, βεβαίως ποτέ να ζητήσουν έστω μίαν συγγνώμη για τα ειδεχθή εγκλήματα που διέπραξαν κατά του Έθνους.

Είναι γεγονός ότι η εικόνα που έχουμε τον τελευταίο καιρό, σε όλα τα ανάλογα γεγονότα, είναι πως ο **Λαός** πρέπει οπωσδήποτε να πειθαναγκασθεί ότι οφείλει να δείξει ανοχή, υποταγή και **«κατανόηση»** στην ιδεολογία των αλαλαζόντων κυμβάλων τα οποία αντλούν την ενισχυμένη εξουσία τους από τα μνημόνια, αλλά που δυστυχώς **«κείνται μακράν» της γνώσεως!** Για όσους βέβαια δεν είναι ιδεολογικά τυφλωμένοι, είναι εντελώς ξεκάθαρο ότι στόχος τέτοιων κινήσεων είναι η χειραγώγηση του Τύπου και η διαμόρφωση ενός πλήρως ελεγχόμενου τοπίου στα **ΜΜΕ** της χώρας και η **«καλλιέργεια»** υπόβαθρου αποδοχής της επερχόμενης απώλειας εθνικής κυριαρχίας ζωτικών εδαφών μας.

Δυστυχώς, όλα αυτά είναι ενδεικτικά της ανεργμάτιστης οίησης πολλών θεσμικών παραγόντων που φαίνεται, αφ' ενός μεν να μην έχουν αντιληφθεί το βάρος των ευθυνών που εκπορεύονται εκ της θέσεώς των, αφ' ετέρου την ανάγκη εκπλήρωσης συγκεκριμένων υποχρεώσεων απέναντι στο Έθνος. Τους προτρέπουμε, λοιπόν, να αναλογιστούν την απειλή που συνιστά ο συνδυασμός της οικονομικής κρίσης, που απαξάπαντες επέφεραν στην κοινωνία και στο κράτος, με το αίσθημα της ανασφάλειας και πού αυτή μπορεί να οδηγήσει το σύνολο της κοινωνίας και τούτο γιά να μην ισχύσει, και στην περίπτωση μας, η πριν **130** χρόνια γνωστή ρήση του καγκελάρου της Γερμανικής Αυτοκρατορίας **Όττο Φον Μπίσμαρκ: «Drei Professoren Vaterland verloren»:** δηλαδή, **«τρεις καθηγητές και η πατρίδα χάθηκε».**

Το ιστορικό και λειτουργικό πλαίσιο της πολιτικής πρακτικής, η παράδοση από το πολιτικό σύστημα της ελληνικής Ιστορίας, το γεγονός ότι έχουν διαβιβαστεί στη Βουλή εκατοντάδες δικογραφίες, αφορώσες ποινικές υποθέσεις υπουργών, οι οποίες σχεδόν στο σύνολό τους έχουν ξεχαστεί στα συρτάρια της Βουλής, (εμείς έχουμε στοιχεία μόνο για **214** από το **2004** έως το **2013**), έχοντες κατά νούν ότι η άσκηση της πολιτικής στην Ελλάδα γίνεται με τους δομικούς όρους της σικελικής μαφίας, οι λειτουργικές λεπτομέρειες της οποίας παρουσιάστηκαν πριν από μερικά χρόνια σε δημοσίευμα εφημερίδας με τίτλο **«Είδε ο μαφιόζος τον πολιτικό και φοβήθηκε»,** την έκδηλη αγάπη του πολιτικού συστήματος για το χρήμα, το δεδομένο ότι πρώην υπουργός του **ΣΥΡΙΖΑ** ήταν έμμισθος υπάλληλος του κερδοσκοπού **Τζωρτζ Σόρος (Γκυόργκυ Σβαρτς),** εάν δεχτούμε ότι, στην περίπτωση του **ζεπουλήματος της Μακεδονίας στα Σκόπια,** είχαν τον κυρίαρχο λόγο το χρήμα και οι ξένες πρεσβείες, και εάν λάβουμε υπ' όψιν μας, ως λογικό το «κλαψούρισμα»

και τις **καταγγελίες**, του συνυπεύθυνου, με τον πρωθυπουργό **Αλέξη Τσίπρα**, αρχηγού του «**εθνικοπατριωτικού**» πολιτικού πτώματος των **ΑΝ.ΕΛ**, **Παναγιώτη Καμμένου**, περί **χρηματισμού του πρώην υπουργού εξωτερικών** κυρίου **Νικολάου Κοτζιά** και των πολιτικών του πρωθυπουργικού περιβάλλοντος από τον **Τζωρτζ Σόρος**, στην **Ελλάδα** και στα **Σκόπια**, τότε πράγματι ισχύει η ρήσης του **Όττο Φον Μπίσμαρκ** ότι: «**τα σκυλιά ακολουθούν αυτούς που τα ταιΐζουν**».

Τα ανωτέρω επιρρωνύει η διεξαχθείσα την **08-07-2017** έρευνα της **MRB** κατά την οποία, η λέξις **οργή** εκφράζει, σε ποσοστό **62,3%** και η **ντροπή** σε **56,3%**, **τα αισθήματα των πολιτών προς τους πολιτικούς** οι οποίοι, οπλισμένοι από την αίσθηση του ακαταδίωκτου, από την ασυλία του ατιμώρητου, από την αλαζονεία του δυνατού, αισθανόμενοι την υποστήριξη και την παρουσία των προαγωγών τους και γνωρίζοντας ότι έχουν πίσω τους και δίπλα τους τα τάγματα εφόδου των υποχθονίων δυνάμεων, **δρουν ως εγκληματική οργάνωση και σκοτώνουν κάθε ελπίδα εθνικής ανάτασης** με αποτέλεσμα, εδώ και **10 χρόνια** την συστηματική και, βάσει οργανωμένου σχεδίου, υποδούλωση του Έθνους μας και την **ΕΞΟΝΤΩΣΗ** μας.

Είναι γεγονός ότι η κυβέρνηση της Τουρκίας βρίσκεται σε πολύ δύσκολη θέση με τα πολλά και σοβαρά προβλήματα που έχουν ανοιχθεί και όλα αυτά, καθώς και άλλα που δεν γνωρίζουμε, δρουν σε μία παλαιά κατεύθυνση, να επιχειρηθεί η δημιουργία τεχνητής κρίσης στο Αιγαίο και ο Ερντογάν, με την επιθετική πολιτική που ασκεί προσπαθεί να βρεί διέξοδο εξάγοντας το πρόβλημα προς την ελληνική επικράτεια. Επειδή όμως οι επιδιώξεις του αντιστρατεύονται το διεθνές δίκαιο, η Άγκυρα παραμένει εγκλωβισμένη σε έναν φαύλο κύκλο παράλογων απαιτήσεων ενώ παράλληλα συνεχίζει την χυδαία προπαγάνδα της με αποτέλεσμα από την απελευθέρωση της Δωδεκανήσου μέχρι και σήμερα να ακούγεται η τουρκική θεωρία για «γκρίζες ζώνες**» οι οποίες αφορούν κυρίως τα νησιά του Νοτίου Αιγαίου και η Άγκυρα να θέτει υπό αμφισβήτηση την κυριαρχία ενός αριθμού βραχονησίδων, νησίδων και μικρών κατοικημένων νησιών στο Αιγαίο. Οι κάτοικοι όμως των μικρών και ακριτικών νησιών χρόνια τώρα, βιώνουν τις παραβιάσεις της Τουρκίας έναντι της Συνθήκης της Λωζάννης. Μετά το **1974**, προβλήθηκε το κοινό στοιχείο του αναθεωρητισμού του τουρκικού στρατιωτικού καταστημένου και **το όραμα του νεοθωμανισμού**, τα οποία υιοθετεί ο κύριος Ερντογάν και με έμμεσο τρόπο αμφισβητεί το εδαφικό **status quo** (την υπάρχουσα κατάσταση των πραγμάτων), ολόκληρης της περιοχής. Η **Συνθήκη όμως της Λωζάννης και όλο το Διεθνές Δίκαιο** είναι μία πραγματικότητας στον πολιτισμένο κόσμο, την οποία κανείς, ούτε η Άγκυρα, μπορεί να αγνοήσει και όλοι οφείλουν να σέβονται, όσο οδυνηρό και αν τους φαίνεται αυτό.**

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ:

Την **8^η Νοεμβρίου 1922** άρχισαν οι διαπραγματεύσεις στην Λωζάννη παρουσία των εκπροσώπων Αγγλίας, Γαλλίας, Ιταλίας, Ρωσίας, Ελλάδας, Τουρκίας, Ρουμανίας, Σερβίας, Βουλγαρίας, Βελγίου, Πορτογαλίας, Ιαπωνίας και ΗΠΑ. **Επικεφαλής της ελληνικής αντιπροσωπείας, ορίστηκε ο αυτοεξόριστος στο Παρίσι Ελευθέριος Βενιζέλος.**

Μετά από σκληρές διαπραγματεύσεις **9 μηνών**, στις **3.30** το πρωί της **24^{ης} Ιουλίου 1923** στη μεγάλη αίθουσα του Πανεπιστημίου της Λωζάννης, έγινε η επίσημη τελετή της υπογραφής της φερώνυμης **Συνθήκης Ειρήνης**. Υπογράφηκαν συνολικά **18 πράξεις** συμβάσεων, δηλώσεων και πρωτοκόλλων.

Με την Συνθήκη αυτή, η **Ελλάδα παραχωρούσε στην Τουρκία την Ανατολική Θράκη με οριογραμμή τον ποταμό Έβρο και τα νησιά Ίμβρο και Τένεδο**, διατηρουμένης τοπικής διοίκησης και την **Ζώνη της Σμύρνης χωρίς να υποχρεωθεί να καταβάλει πολεμική αποζημίωση.**

Η θεμελιώδης αυτή διεθνής συμφωνία του **1923**, η οποία ανάμεσα στα άλλα καθόριζε και το σημερινό **status quo** στο Αιγαίο, συνιστά έναν αδιάσπαστο κρίκο στο παγκόσμιο σύστημα Δικαίου και μια εδραιωμένη και αδιαφιλονίκητη πραγματικότητα από τότε. Με καθορισμό των συνόρων της σύγχρονης Τουρκίας και συγχρόνως καθορισμό το οριστικό τέλος της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Ειδικότερα το άρθρο 12 της Συνθήκης της Λωζάννης του 1923 προβλέπει τα εξής: «*Η ληφθείσα απόφασις της 13ης Φεβρουαρίου 1914 υπό της Συνδιασκέψεως του Λονδίνου εις εκτέλεσιν των άρθρων 5 της Συνθήκης του Λονδίνου της 17/30 Μαΐου 1913 και 15 της Συνθήκης των Αθηνών της 1/14 Νοεμβρίου 1913, η κοινοποιηθείσα εις την Ελληνικήν Κυβέρνησιν τη 13 Φεβρουαρίου 1914 και αφορώσα εις την κυριαρχίαν της Ελλάδος επί των νήσων της Ανατολικής Μεσογείου, εκτός της Ίμβρου, Τενέδου και των Λαγουσών νήσων (Μαυρούν), ιδία των νήσων Λήμνου, Σαμοθράκης, Μυτιλήνης, Χίου, Σάμου και Ικαρίας επικυρούται, υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων της παρούσης Συνθήκης των συναφών προς τις υπό την κυριαρχίαν της Ιταλίας διατελούσας νήσους, περί των διαλαμβάνει το άρθρο 15. Εκτός αντιθέτου διατάξεως της παρούσης Συνθήκης, αι νήσοι, αι κείμεναι εις μικροτέραν απόστασιν των τριών μιλίων της ασιατικής ακτής, παραμένουσιν υπό την τουρκικήν κυριαρχίαν».*

Σύμφωνα με το άρθρο 15 της Συνθήκης της Λωζάννης: «*Η Τουρκία παραιτείται υπέρ της Ιταλίας παντός δικαιώματος και τίτλου επί των κάτωθι απαριθμουμένων νήσων, τουτέστι της Αστυπάλαιας, Ρόδου, Χάλκης, Καρπάθου, Κάσσου, Τήλου, Νισύρου, Καλύμνου, Λέρου, Πάτμου, Λειψούς, Σύμης και Κω, των κατεχομένων νυν υπό της Ιταλίας και των νησίδων των εξ αυτών εξαρτωμένων, ως και της νήσου Καστελλορίζου*». Περαιτέρω, το άρθρο 14 της Συνθήκης Ειρήνης των Παρισίων της 10-12-1947 προβλέπει: «*Η Ιταλία εκχωρεί εις την Ελλάδα εν πλήρει κυριαρχία τας νήσους της Δωδεκανήσου τας κατωτέρω απαριθμουμένας, ήτοι: Αστυπάλαιαν, Ρόδον, Χάλκην, Κάρπαθον, Κάσον, Τήλον, Νίσυρον, Κάλυμνον, Λέρον, Πάτμον, Λειψών, Σύμην, Κω και Καστελλόριζον, ως και τας παρακειμένας νησίδας*».

Σύμφωνα με το άρθρο 16 της Συνθήκης της Λωζάννης: «*Η Τουρκία δηλοί ότι παραιτείται παντός τίτλου και δικαιώματος πάσης φύσεως επί των εδαφών ή εν σχέσει προς τα εδάφη άτινα κείνται πέραν των προβλεπομένων υπό της παρούσης Συνθήκης ορίων, ως και επί των νήσων, εκτός εκείνων των η κυριαρχία έχει αναγνωρισθή αυτή δια της παρούσης Συνθήκης, της τύχης των εδαφών και των νήσων τούτων κανονισθείσης ή κανονισθησομένης μεταξύ των ενδιαφερομένων*».

Αι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν θίγουσι τας συνομολογηθείσας ή συνομολογηθησομένας ιδιαίτερας συμφωνίας μεταξύ της Τουρκίας και των ομόρων χωρών λόγω της γεινιάσεως αυτών».

Όθεν, δυνάμει των νομικών αυτών τίτλων, η Ελλάδα ασκεί νομίμως, αδιαλείπτως, εμπράκτως και με ειρηνικό τρόπο την κυριαρχία της επί όλων των νήσων, νησίδων και βραχονησίδων που εμπíπτουν, κατά τα προαναφερόμενα, στο έδαφός της **χωρίς να έχει υπάρξει ουδεμία αμφισβήτηση από άλλο κράτος**, πλην των αβάσιμων όψιμων αμφισβητήσεων της Τουρκίας.

Η Τουρκία, όμως, αμφισβητεί την ίδια την κυριαρχία επί των ελληνικών νησιών του Αιγαίου, όταν η ίδια το 1923 αποποιήθηκε κάθε εδαφική διεκδίκηση πέραν των τριών μιλίων από τις ακτές της και από το 1932, με επίσημη υπογραφή της, έχει αναγνωρίσει ρητά και απολύτως δεσμευτικά, την ελληνικότητα των **Ιμίων (Kardak στα Τουρκικά)** και είναι άξιον απορίας γιατί τόσα χρόνια η Ελλάδα δεν έχει προσφύγει στον **ΟΗΕ** κατά της Άγκυρας, για κατάφωρη παραβίαση υπογεγραμμένων Συνθηκών και Συνόρων! Και αναφερόμαστε στην ΙταλοΤουρκική Συνθήκη του 1932 (**ΣΧΕΤΙΚΟ 1**) που το πρώτο της μέρος υπεγράφη στην Άγκυρα την 4^η Ιανουαρίου 1932 (Καστελόριζο) και το δεύτερο συμπληρωματικό του πρώτου την 28^η Δεκεμβρίου 1932 (άλλα νησιά) και καθόρισε από κοινού τα θαλάσσια σύνορα των Μικρασιατικών ακτών της Τουρκίας με τα Δωδεκάνησα, που βρίσκονταν υπό Ιταλική Κατοχή! Ειδικότερα, στο δεύτερο μέρος της Συνθήκης εκείνης και στο οριοθετικό σημείο 30, ορίζεται ότι η συνοριακή γραμμή θα είναι στην μέση της αποστάσεως ανάμεσα στα νησιά **Καρντάκ-Kardak** και στην νήσο **Κάτω- Kato** Μικρασίας (**Ανατολία**).

Στην Συνθήκη σημειώνεται ότι όλες οι ονομασίες των σημείων και η ορθογραφία τους

λήφθηκαν από τους αγγλικούς χάρτες νούμερο 236, 872 και 1546! Επομένως, το ερώτημα που απομένει να απαντηθεί -τεκμηριωθεί πλέον, είναι το ποιά είναι τα νησιά **Καρντάκ- Kardak** και ποιά είναι η νήσος «**Κάτω- Kato**» της Μικρασίας, που αναφέρονται στο οριοθετικό σημείο 30, ώστε να διαφανεί ποιο νησί ανήκει σε ποιόν;

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ ΥΔΡΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΗΠΑ του 1945: Η απάντηση, στο ανωτέρω ερώτημα, είναι πέραν πάσης αμφισβητήσεως και αποτελεί νομικό «**χαστούκι**» στην Τουρκία, αφού αποδεικνύει την ταυτότητα των παραπάνω ζωτικών για την αλήθεια οριοθετικών σημείων της Συνθήκης του 1932 καθώς προέρχεται από το «**Sailing Directions for the Mediterranean: Vol. V: Aegean Sea, United States-Hydrographic Office-1945**» (ΣΧΕΤΙΚΟ 2), δηλαδή από το επίσημο Βιβλίο Οδηγιών Ναυσιπλοΐας στο Αιγαίο, της Υδρογραφικής Υπηρεσίας Ναυτικού, των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής, που εκδόθηκε το 1945, δεκατρία δηλαδή χρόνια (1945) μετά την υπογραφή της ΙταλοΤουρκικής Συνθήκης Συνόρων του 1932!

1° ΟΡΙΟΘΕΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΟ 30-«Kardak: Στον Αμερικανικό Οδηγό Ναυσιπλοΐας 1945 και στην σελίδα 399 αναφέρεται: «**Kardak (Heipethes), Rocks, a group of two rocks above water lying 2 ¼ miles westward of Cavus Adasi, are separated from each other by a passage with of 300 yards and a depth of 19 fathoms. Shallow water extends 200 yards southeastward from both rocks**», ήτοι: «**Καρντάκ (Kardak) είναι δύο βράχοι (Βραχονησίδες) σε απόσταση 2 ¼ μίλια (4.160 μέτρα) δυτικά του Cavus Adasi (το νησάκι Cavus).**

Επίσης, ο Αμερικανικός Οδηγός Ναυσιπλοΐας σημειώνει με εντυπωσιακή λεπτομέρεια, ότι οι δύο βραχονησίδες απέχουν μεταξύ τους **300 γιάρδες (274,32 μέτρα)**. Σήμερα, ο δορυφορικός χάρτης δείχνει ότι η μία βραχονησίδα απέχει από την άλλη **274 μέτρα** περίπου, δηλαδή ακριβώς **300 γιάρδες**. Άρα πρόκειται όντως για τις ελληνικές βραχονησίδες **Ίμια** που τουρκικά ονομάζονται «**Καρντάκ**», ονομασία που φαίνεται ότι είναι και αυτή ελληνική, από την λέξη «**Καρυδάκια**», όπως αποκαλούσαν τα νησάκια οι Έλληνες της Μικράς Ασίας, που πράγματι φαίνονται σαν δύο μικρά καρυδάκια στην θάλασσα.

2° ΟΡΙΟΘΕΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΟ 30-«ΚΑΤΟ»: Στον ίδιο Αμερικάνικο Οδηγό και στην σελίδα 399 αναγράφεται: «**Cavus Adasi (Kato Islet) located 2 miles north-northwestward of Karabakia Island and 1^{1/2} miles off the cost of the mainland, is 700 yards in extent and 230 feet high. The irregular rocky coast is fringed by shoal depths. A circular tower stands near the northeastern extremity of the islet**». Ήτοι: «**Cavus**» είναι η νήσος **Κάτω «Kato»** και ξεκάθαρα πρόκειται για το άλλο άκρο του οριοθετικού σημείου 30. Επομένως, η συνοριακή γραμμή **Ελλάδος (Ιταλίας τότε)-Τουρκίας** στην συγκεκριμένη περιοχή των Δωδεκανήσων, βρίσκεται ρητώς στην μέση της απόστασης **Ίμια- Cavus (Τσαβούς)** όθεν τεκμαίρεται ότι τα **Ίμια** είναι ελληνικά και η **Cavus** τουρκική.

3° ΟΡΙΟΘΕΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΟ 29: Με την ευκαιρία, από την σελίδα 399 του παραπάνω Αμερικανικού Οδηγού Ναυσιπλοΐας 1945, αποδεικνύεται πως και στην περίπτωση του οριοθετικού σημείου 29, όπου η συνοριακή γραμμή ορίζεται στην μέση της απόστασης «**Καραψηλή Karapsili →**» (Κυρά Ψηλή, από την ομώνυμη ξακουστή Μονή Εκκλησιά της Καλύμνου) και «**Ατσάκι-Atsaki**», όπου **Ατσάκι** είναι το τουρκικό νησί «**Topan Adasi**».

4° ΟΡΙΟΘΕΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΟ 31: Παρομοίως, από την σελίδα 400 του Αμερικανικού Οδηγού Ναυσιπλοΐας 1945, αποδεικνύεται ότι και στην περίπτωση του οριοθετικού σημείου 31, όπου η συνοριακή γραμμή βρίσκεται στην μέση της απόστασης «**Φάρος Καλολίμνου-le phare de Kalolimno**» και νότιου άκρου της «**Ποντικούσας-Pondikusa**», όπου **Ποντικούσα** είναι η τουρκική νήσος «**Buyuk Kiremit**» «**Μεγάλο Κεραμίδι**».

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ ΔΙΑΣΚΕΨΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ 1947: Με το τέλος του Β^{ου} Παγκοσμίου Πολέμου, συγκροτείται η **Διάσκεψη Ειρήνης των Παρισίων** το 1946, η οποία και κατέληξε στην **Συνθήκη Ειρήνης των Παρισίων 1947**, όπου καθορίστηκε η μορφή του σημερινού κόσμου και με το **άρθρο 14** αυτής αποφασίστηκε η απόδοση των **Δωδεκανήσων** από την ηττημένη **Ιταλία** στην νικήτρια **Ελλάδα**. Έτσι, η **Ιταλία εκχωρεί**

στην Ελλάδα, εν πλήρει κυριαρχία, τις νήσους της Δωδεκανήσου όπως κατωτέρω απαριθμούνται, ήτοι: Αστυπάλαια, Ρόδος, Χάλκη, Κάρπαθος, Κάσος, Τήλος, Νίσυρος, Κάλυμνος, Λέρος, Πάτμος, Λιψός, Σύμη, Κω και Καστελλόριζο, ως και τις παρακείμενες νησίδες.

Στην ιστορική εκείνη Διάσκεψη, υπάρχει όμως και ένα έγγραφο, με την αναλυτική «Συνοριακή γραμμή των Δωδεκανήσων» που αποδίδονταν στην Ελλάδα και η οποία ήταν ακριβής αντιγραφή της ΙταλοΤουρκικής Οριοθετικής Συνθήκης του 1932. Μόνο που από δύο μέρη, «Καστελλόριζο και άλλα νησιά», συμπυκνωνόταν τώρα σε ένα μέρος, γιά πρακτικούς λόγους, αναφέροντας αναλυτικά 51 συνολικά οριοθετικά σημεία, με την παρατήρηση ότι όλα αυτά παραχωρούνταν πλέον στην Ελλάδα.

Η προαναφερθείσα Συνοριακή Γραμμή μεταξύ των Δωδεκανήσων, παραχωρηθέντων στην Ελλάδα από την Ιταλία, καθορίζει, εκτός από τις ανοικτές θαλάσσιες περιοχές, τα εδάφη που υπάγονταν στην δικαιοδοσία της Ιταλίας την 10^η Ιουνίου 1940.

Αυτή η Συνοριακή Γραμμή των Δωδεκανήσων, δηλαδή ο λεπτομερής καθορισμός, των θαλασσιών συνόρων μεταξύ Ελλάδος-Τουρκίας στα Δωδεκάνησα σε 51 οριοθετικά σημεία, είναι καταγεγραμμένη στα πρακτικά της Διάσκεψης Ειρήνης των Παρισίων, που υπάρχουν συγκροτημένα σε ειδικό τόμο στο Στέιτ Ντιπάρτμεντ (σελίδες 588-590), από όπου και το κατωτέρω οδυνηρό, τόσο για την Τουρκία όσο και για τους συντασσόμενους με τις ιταμές αιτιάσεις αυτής, Ντοκουμέντο.

Ανάμεσα στα 51 οριοθετικά σημεία, υπάρχει και το σημείο 44, στο οποίο αναφέρεται ότι η εκεί Συνοριακή Γραμμή, βρίσκεται στην μέση, μεταξύ των Καρντάκ και της νήσου Κάτω: «44 half way between Kardak (Rhs) and Kate Island (Anatolia)».

Και έχουμε αποδείξει παραπάνω ότι Καρντάκ- Kardak είναι τα Ίμια (Λιμνιά) και Κάτω –Κατο είναι η νήσος «Cavus» της Τουρκίας.

ΝΟΜΟΣ - ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ: Την λεπτομερή αυτή, διεθνώς αποδεκτή και κληρονομική, εξ Ιταλίας, Συνοριακή Γραμμή Ελλάδας-Τουρκίας στα Δωδεκάνησα, μετά την υπογραφή της Συνθήκης Ειρήνης των Παρισίων 1947, η Χώρα μας την έκανε Νόμο του Ελληνικού Κράτους, απαραίτητου για την Ενσωμάτωση της μαρτυρικής Δωδεκανήσου στην μάννα Ελλάδα! Είναι ο ιστορικός Νόμος 518/1948 (ΦΕΚ Α-7/09-01-1948) «Περί προσαρτήσεως της Δωδεκανήσου εις την Ελλάδα». Και εδώ, στο σημείο 44 αναφέρονται ως ελληνικά τα Ίμια. Με τον Νόμο αυτόν και 'την ρητή Συνοριακή Γραμμή Δωδεκανήσων, με όλα τα νησιά, νησίδες και βραχονησίδες που περιλαμβάνει, η Ελλάδα μπήκε στον ΟΗΕ, στο ΝΑΤΟ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, χωρίς ουδείς και ουδέποτε να θέσει θέμα, επειδή ακριβώς δεν υπάρχει θέμα αμφισβητήσεως των κυριαρχικών δικαιωμάτων της Ελλάδος!

ΤΟ «ΞΕΓΚΡΙΖΑΡΙΣΜΑ» ΤΩΝ ΙΜΙΩΝ: Όπως αποδεικνύεται περίτρανα από όλα τα παραπάνω αδιάσειστα ντοκουμέντα, τα Ίμια «ξεγκριζάρονται» οριστικά και αμετάκλητα. Οι δύο βραχονησίδες, με υπογραφή της ίδιας της Τουρκίας το 1932 και με σφραγίδα της Διάσκεψης και Συνθήκης Ειρήνης των Παρισίων και του ίδιου του Στέιτ Ντιπάρτμεντ και των ΗΠΑ, είναι απολύτως ελληνικές. Αποτελούν το σαφέστατο οριοθετικό σημείο της τότε Συνοριακής ΙταλοΤουρκικής Συνθήκης, αλλά και της απόδοσης των Δωδεκανήσων στην Ελλάδα και ανήκουν ξεκάθαρα στην Χώρα μας. Με την αποδεικτική μάλιστα αυθεντικότητα της Υδρογραφικής Υπηρεσίας των ΗΠΑ και του Στέιτ Ντιπάρτμεντ, που αποστομώνουν την Άγκυρα μιά για πάντα.

Πέραν όμως των ανωτέρω, υπάρχει στα χέρια της υπόλογης ελληνικής διπλωματίας ένας «θησαυρός», τον οποίον οι εκάστοτε εγκληματικές ελληνικές Κυβερνήσεις, είτε από φόβο, είτε από πιέσεις εξωτερικών δυνάμεων, είτε εξυπηρετώντας ξένα συμφέροντα, ΟΥΔΕΠΟΤΕ αξιοποίησαν και επί σειρά ετών παραμένουν αδρανείς και ανίκανες να εφαρμόσουν τα ατράνταχτα «εθνικά επιχειρήματα» έναντι των εχθρών της χώρας και ΟΥΔΕΠΟΤΕ προχώρησαν στο επόμενο βήμα..

Η Ελλάδα έχει ήδη εύρος εθνικού εναέριου χώρου και εθνικών χωρικών υδάτων στα 10 μίλια από τις αρχές του 20^{ου} αιώνα και... δεν το θυμάται!

Επισημαίνεται ότι η Σύμβαση του ΟΗΕ για το Δίκαιο της Θάλασσας προβλέπει ότι το εύρος των χωρικών υδάτων ή της αιγιαλίτιδας ζώνης (η θαλάσσια περιοχή γύρω από τα εδάφη μιας χώρας) μπορεί να φτάνει μέχρι τα **12 μίλια**. Τα σημερινά ελληνικά χωρικά ύδατα είναι **6 μίλια**, ο δε εθνικός εναέριος χώρος είναι **10 μίλια**.

Το πλήρες κείμενο του Προεδρικού Διατάγματος, δημοσιευμένο στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, αριθμός φύλλου **325/Τεύχος Πρώτον/18 Σεπτεμβρίου 1931**, σελίς **2595**, με τίτλο **«Περί καθορισμού πλάτους χωρικών υδάτων, όσον αφορά τα ζητήματα Αεροπορίας και Αστυνομίας αυτής»**, που ορίζει **«το πλάτος ζώνης των χωρικών υδάτων εις δέκα ναυτικά μίλια από των ακτών της επικρατείας»**, φέρει την υπογραφή του Προέδρου της Δημοκρατίας Αλέξανδρου Ζαΐμη, έχει ως εξής:

«Έχοντες υπ' όψει τα άρθρα 2 και 9 του νόμου 5017 "περί Πολιτικής Αεροπορίας", δημοσιευθέντος εις το υπ' αρ. 158 της 13-6-31 φύλλον της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως (τεύχος Α), ως και το άρθρον 1 του νόμου 2569 της 19-4-21 "περί κυρώσεως της Διεθνούς Συμβάσεως Αεροπορίας", δημοσιευθέντος εις το υπ' αρ. 68 φύλλον της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως της 26-4-21, προτάσσει του Ημετέρου επί της Αεροπορίας υπουργού, απεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

Ορίζομεν το πλάτος της ζώνης των Χωρικών Υδάτων της αναφερομένης εν τω άρθρων 2 του νόμου 5017 εις δέκα ναυτικά μίλια από των ακτών της Επικρατείας.

Εις τον Ημέτερον επί της Αεροπορίας Υπουργόν ανατίθεμεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος.

Εν Δεκελεία τη 6 Σεπτεμβρίου 1931

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας

Αλέξανδρος Ζαΐμης

Ο επί της Αεροπορίας Υπουργός

Α. Ζάννας

Ωστόσο, **ΟΥΔΕΙΣ** εκ των, μέχρι σήμερα, κυβερνητικών παραγόντων ορρωδεί περιπλανώμενοι στις καθ' ύπνους αναζητήσεις τους.

Την δεκαετία του **1990** το εύρος του ελληνικού εναέριου χώρου είχε μπει στο στόχαστρο της αμερικανικής πολιτικής στην περιοχή, με τον τότε Πρέσβη των ΗΠΑ **Νίκολας Μπερνς** να δηλώνει τον Ιανουάριο του **1998** ότι **«οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν αναγνωρίζουν ελληνικό εθνικό εναέριο χώρο 10 μιλίων»** και ακόμα ότι **«η χώρα του δεν θεωρεί παραβιάσεις (από τουρκικά μαχητικά) όσες γίνονται μεταξύ 6 και 10 ναυτικών μιλίων»**, ενώ τόνιζε ότι **«τα 10 μίλια είναι κάτι που διεκδικεί η Ελλάδα από καιρό»**.

Η τότε ελληνική κυβέρνηση αντέδρασε διά στόματος του υπουργού Εθνικής Άμυνας **Άκη Τσοχατζόπουλου** και του κυβερνητικού εκπροσώπου **Δημήτρη Ρέππα**, οι οποίοι ανέφεραν ότι **«ο εναέριος χώρος των 10 μιλίων δεν είναι κάτι που διεκδικεί η Ελλάδα από καιρό, αλλά είναι ο εθνικός εναέριος χώρος τον οποίο ούτε η Τουρκία έχει νομικά αμφισβητήσει μέχρι στιγμής»**, αγνοώντας οπωσδήποτε την ύπαρξη του εδώ και **90 χρόνια** εν λόγω Προεδρικού Διατάγματος του **1931**...

Στον αντίποδα, ο τότε υπουργός Εξωτερικών **Γεώργιος Παπανδρέου**, υποστήριξε ότι **«υπάρχει ένα πρόβλημα που οφείλεται στο διαφορετικό εύρος των χωρικών υδάτων και του εναέριου χώρου, πράγμα το οποίο πρέπει να αντιμετωπιστεί ώστε στο μέλλον οι δύο χώροι να ταυτιστούν!»**

Στις **29-9-2016**, ο πρωθυπουργός της Τουρκίας αμφισβήτησε την **Συνθήκη Ειρήνης της Λωζάννης**, ένα διεθνές κείμενο που ρύθμισε θέματα μειονοτήτων αλλά και συνόρων. Δεν είναι η πρώτη φορά, όπου η Άγκυρα εγείρει αυτό το ζήτημα και δεν θέλει να σεβαστεί το Διεθνές Δίκαιο.

Η τουρκική κυβέρνηση το **1936** κάλεσε τα συμβαλλόμενα μέρη της Συνθήκης της Λωζάννης του **1923** για τα Στενά σε αναθεωρητική συνδιάσκεψη, η οποία κατέληξε στην υπογραφή της **Συνθήκης του Μοντρέ**.

Προηγουμένως και συγκεκριμένα το 1931, η Τουρκία υπέβαλε μαζί με την Ιταλία ερώτημα στο Διεθνές Δικαστήριο Διεθνούς Δικαιοσύνης σχετικά με την ερμηνεία της Συνθήκης της Λωζάννης.

Από τον Έβρο όμως έως την Κρήτη και από την Κάσο, την Κάρπαθο και το Καστελλόριζο μέχρι την κυπριακή ΑΟΖ, η Τουρκία αμφισβητεί πλέον με στρατηγικό βάθος την ελληνική κυριαρχία και απειλεί ευθέως ακόμα και με εμπόλεμη σύρραξη αν δεν πάρει μερίδιο από τους υδρογονάνθρακες στην ανατολική Μεσόγειο πέραν δε τούτων, η Τουρκία αγνοεί την Ελληνική υφαλοκρηπίδα και ανακηρύττει αυθαίρετα ΑΟΖ.

Η Σύμβαση όμως της Γενεύης το 1958 καθιέρωσε στο Διεθνές Δίκαιο την έννοια της «υφαλοκρηπίδας» ως εξής: **«Η υφαλοκρηπίδα ενός παράκτιου κράτους είναι ο βυθός και το υπέδαφος των υποθαλάσσιων περιοχών που βρίσκονται πέραν της αιγιαλίτιδος ζώνης του και φθάνουν σε βάθος βυθού μέχρι 200 μ. ή και «πέραν αυτού», εφ' όσον τό βάθος επιτρέπει την εκμετάλλευση των φυσικών πηγών. Τά κυριαρχικά δικαιώματα επί της υφαλοκρηπίδος είναι για κάθε παράκτιο κράτος - αποκλειστικά-, με σκοπό την εξερεύνηση και εκμετάλλευση του ορυκτού πλούτου της. Δηλαδή, ή υφαλοκρηπίδα αποτελεί την «φυσική προέκταση» του παράκτιου κράτους «υποθαλασσίως». Τό παράκτιο κράτος για νά ασκήση τά κυριαρχικά του δικαιώματα στην υφαλοκρηπίδα, πρέπει νά τά ανακηρύξει: επισήμως στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως».**

Η Ελλάς υπέγραψε την Σύμβαση της Γενεύης αλλά δέν τόλμησε ν' ανακηρύξει τά κυριαρχικά δικαιώματά της στην «υφαλοκρηπίδα» της. Αντιθέτως το επόμενο έτος (1959) η τότε κυβέρνηση Κωνσταντίνου Καραμανλή δημοσίευσε τόν Νόμο 3948/1959 (ΦΕΚ 68), ο όποιος έδιδε περιορισμένο δικαίωμα ερεύνης και εκμεταλλεύσεως: **« ... επί των χωρικών υδάτων της Ελληνικής Επικρατείας, ως και του υποθαλασσίου εδαφικού αντερείσματος της αιγιαλίτιδος ζώνης του εξικνουμένου μέχρι της κοίτης της ανοικτής θαλάσσης».** Δηλαδή, παρ' ότι το Διεθνές Δίκαιο, μας παραχωρούσε κυριαρχικά δικαιώματα στην «υφαλοκρηπίδα», ο Νόμος 3948/1959 τα περιόριζε μόνον στην «αιγιαλίτιδα ζώνη».

Έρχεται όμως στις 13 Μαρτίου 1969 στο ΦΕΚ 48 όπου δημοσιεύτηκε το Ν.Δ. 142/69 **«Περί ερεύνης και εκμεταλλεύσεως του υποθαλασσίου και υπολιμνίου ορυκτού πλούτου».**

«Άρθρον 1^ο

Είς το άρθρον 1 του Μεταλλευτικού Κώδικα και μετά την παράγραφο 6 αυτού, προστίθεται παράγραφος 6α, έχουσα ως ακολούθως: Το Δημόσιον έχει ωσαύτως το αποκλειστικόν δικαίωμα ερεύνης και εκμεταλλεύσεως πάντων των μεταλλευτικών ορυκτών, συμπεριλαμβανομένων και των υδρογονανθράκων έν στερεά, υγρά και αεριώδει καταστάσει, ως και των λατομικών τοιούτων, των απαντωμένων: α) Επί του εντός της αιγιαλίτιδος ζώνης κειμένου βυθού της θαλάσσης ή υπ' αυτόν. β) Επί του και πέραν της αιγιαλίτιδος ζώνης κειμένου βυθού της θαλάσσης ή υπ' αυτόν, του συνεχομένου ή παρακειμένου μετά της ηπειρωτικής ακτής ή νήσων και εις βάθος 200 μέτρων από της επιφανείας της θαλάσσης, έτι δέ και πέραν του τελευταίου τούτου, όπου τά υπερκείμενα ύδατα επιτρέπουσι την άνω έρευναν και εκμετάλλευσιν, τούτέστιν επί της υφαλοκρηπίδος, ως αύτη νοείται και προσδιορίζεται υπό των κεκυρωμένων διά νόμου διεθνών συμβάσεων.

Είς περίπτωσιν καθ' ην η ανωτέρω υφαλοκρηπίς παράκειται του εδάφους της Ελλάδος και ετέρου τινός κράτους, ομόρου ή ούτινος αι ακταί κείνται έναντι των Ελληνικών ακτών, διά τόν καθορισμόν των ορίων της υφαλοκρηπίδος ταύτης θά τυγχάνουν εφαρμογής οι κανόνες του Διεθνούς Δικαίου.

Αι διατάξεις της προηγουμένης παραγράφου εφαρμόζονται και διά την έρευναν και εκμετάλλευσιν μεταλλευτικών και λατομικών ορυκτών είς τόν πυθμένα λιμνών ή υπ' αυτόν.

Δικαιώματα έξ αδείας μεταλλευτικών ερευνών ή παραχωρήσεως μεταλλείου, κτηθέντα μέχρι της δημοσιεύσεως παρόντος επί υποθαλασσίων περιοχών εντός της αιγιαλίτιδος ζώνης ως και επί υπολιμνίων τοιούτων δέν θίγονται υπό των διατάξεων τού παρόντος.

Το κατά τάς ανωτέρω διατάξεις δικαίωμα του Δημοσίου ασκείται κατά τάς περι μεταλλείων και λατομείων του Δημοσίου ισχύουσας διατάξεις.

Είς περίπτωσιν εκχωρήσεως του ως άνω δικαιώματος του Δημοσίου διά Συμβάσεως, επιτρέπεται η αναγκαστική απαλλοτριώσις παρακτίου εδαφικής ιδιοκτησίας διά τήν εκτέλεσιν πάσης φύσεως έργων ή εγκαταστάσεων αναγκαιουσών διά τήν έρευναν και εκμετάλλευσιν τηρουμένης της εκάστοτε οριζομένης διαδικασίας επί μεταλλείων περι αναγκαστικής απαλλοτριώσεως εδαφικής ιδιοκτησίας.

Άρθρον 2^ο

Η παράγραφος 3 του άρθρου 1 του Ν.Δ. 3948/59 «περί αναζητήσεως ερεύνης και εκμεταλλεύσεως υδρογονανθράκων εν υγρά και αεριώδει καταστάσει, καταργείται.

Άρθρον 3^ο

Η Ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεώς του εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Έν Αθήναις τη 6 Μαρτίου 1969»

Ο ανωτέρω Νόμος δηλαδή, απετέλεσε επισήμως τήν πρώτη διακήρυξη των κυριαρχικών δικαιωμάτων μας στην Ελληνική υφαλοκρηπίδα: **Κατοχύρωνε το «αποκλειστικό δικαίωμα» ερεύνης και εκμεταλλεύσεως από τήν Ελλάδα.**

Ο ορισμός της «υφαλοκρηπίδος» ανακήρυττε την κυριαρχία της Ελλάδος επ' αυτής. **Απέρριπτε τις αντιρρήσεις της Τουρκίας** με την ξεκάθαρη απάντηση της εφαρμογής των κανόνων του Διεθνούς Δικαίου. Καταργούσε τόν νόμο **3948/59** που περιόριζε τα δικαιώματά μας μόνο στην «αιγιαλίτιδα ζώνη». Έθετε το νομικό πλαίσιο για την έρευνα και την εκμετάλλευση τού ορυκτού πλούτου του Αιγαίου μας και κυρίως του πετρελαίου και φυσικού αερίου.

Γιά τήν άμεση εξασφάλιση του αδιάλειπτου εφοδιασμού της Χώρας μέ πετρέλαιο, ορυκτά, στίς **2 Νοεμβρίου 1968** υπεγράφη σύμβαση με τις εταιρείες **Mobil Oil, Shell και B.P.** για προμήθεια **25.000.000** τόνων αργού πετρελαίου.

Μέ την συμφωνία αυτή επετεύχθη εξοικονόμηση **55.000.000 δολαρίων**, λόγω της επιτεύξεως πολύ χαμηλότερης τιμής αγοράς, από τίς τρέχουσες τιμές πετρελαίου. Παράλληλα όμως, άρχισαν εκτεταμένες έρευνες για εγχώριο πετρέλαιο και φυσικό αέριο. Από τον **Μάιο του 1968** μέχρι τόν **Νοέμβριο 1973**, υπεγράφησαν **19 Συμβάσεις** για τήν ενδελεχή εξερεύνηση τού χερσαίου και θαλασσιού χώρου της Ελληνικής Επικράτειας.

Η αρχή έγινε με τήν **TEXACO** μέ σύμβαση που υπεγράφη την **24^η Ιουλίου 1968** και κυρώθηκε μέ τόν **A.N. 512/1968**. Γιά τήν περιοχή της **Λήμνου**, η σύμβαση που είχε υπογραφεί στίς **19 Δεκεμβρίου 1969** με τήν **ADA- OIL CORPORATION** κυρώθηκε με το **N.Δ. 461/1970**. Για τό **Θρακικό πέλαγος**, η σύμβαση της **23^{ης} Δεκεμβρίου 1969** με την **OCEANIC** κυρώθηκε με το **N.Δ. 462/1970**. Γιά τό **Κεντρικό Αιγαίο** η σύμβαση της **30^{ης} Μαΐου 1970** και για τό **Βόρειο Αιγαίο** η σύμβαση της **5^{ης} Αυγούστου 1970**, και οι δύο μέ τήν **TEXACO**, κυρώθηκαν αντιστοίχως μέ τα **N.Δ. 592/1970** και **699/1970**. Γιά το **Ιόνιο πέλαγος** η σύμβαση της **13^{ης} Απριλίου 1970** μέ τήν **ADA- OIL CORPORATION** και η σύμβαση της **12^{ης} Ιουνίου 1970** μέ τήν **C & K PETROLEUM INC.**, κυρώθηκαν αντιστοίχως με τα **N.Δ. 594/1970** και **595/1970**. Επίσης, την **23^η Μαΐου 1970** υπεγράφη σύμβαση με την **AN - CAR OIL** που κυρώθηκε μέ τό **N.Δ. 594/1970**. Στίς **23 Μαρτίου 1971** τρεις συμβάσεις με την **CHEVRON OIL EXPLORATION**, για τό **Αιγαίο**: **N.Δ. 981/1971-982/1971**. Την **22^α Ιανουαρίου 1972** οι συμβάσεις, με την **AN CAR OIL** για χερσαία και θαλάσσια έρευνα της Βορειοανατολικής και Βορειοδυτικής Πελοποννήσου που κυρώθηκε μέ το **N.Δ. 1363/1973**. Με την **AN-SCHUTZ OVERSEAS CORP.** για χερσαία και θαλάσσια έρευνα της Λεκάνης Θεσσαλονίκης και Σιγγιτικού Κόλπου, που κυρώθηκε μέ τα **N.Δ. 1364/1073** και **47/1973**). Καί την **2^α Φεβρουαρίου 1972** η σύμβαση μέ τήν **SERES SHIPPING ING** για χερσαία και θαλάσσια έρευνα της περιοχής Κυπαρισσίας που κυρώθηκε μέ το **N.Δ. 25/1973**). Τό **N.Δ. 462/1970** που κυρώθηκε μέ την πρώτη σύμβαση με την **OCEANIC** για την εξερεύνηση του **Θρακικού Πελάγους**.

Το 1971 η **OCEANIC**, μέ συνεργασία της **COLORADO**, ανακάλυψε τον πρώτο ορίζοντα πετρελαίου, ανατολικά της Θάσου. Το 1972, η Εταιρεία **AN CAR OIL Co** όμως, διέκοψε την γεώτρησή της στην Ζάκυνθο, σε βάθος 1.300 μ., λόγω θραύσεως της γεωτρητικής της στήλης του γεωτρώπανου. Το έτος 1973, οί Εταιρείες **OCEANIC - COLORADO, ADA OIL Co** καί **AN CAR OIL Co**, πραγματοποίησαν δύο γεωτρήσεις στην θαλάσσια περιοχή της Θάσου, μία στην θαλάσσια περιοχή της **Λήμνου** καί μία στην χερσαία περιοχή της Ζακύνθου. Με την πρώτη γεώτρηση της Θάσου (**KABALA No. 1**), σέ βάθος 2.200 μ., ανακαλύφθηκε η ύπαρξη φυσικών αερίων (**10 εκατομμύρια κυβικά πόδια ημερησίως**) καί φυσικής βενζίνης. Η ανακάλυψη απέδειξε την ύπαρξη κοιτασμάτων πετρελαίου στό Θρακικό Πέλαγος. Η δεύτερη γεώτρηση (**KABALA No. 2**), ανακάλυψε καλής ποιότητας πετρέλαιο (**29 A.P.I.**), σε βάθος 3.200 μ. Η χερσαία γεώτρηση στην Ζάκυνθο διεκόπη λόγω ενσφηνώσεως της διατρητικής στήλης σε βάθος 430 μ. Έπειτα από την διαπίστωση-ανακάλυψη πιθανών κοιτασμάτων πετρελαίου στό Θρακικό Πέλαγος, ο **Γεώργιος Παπαδόπουλος** προχώρησε σε περαιτέρω ενέργειες.

Αμέσως μετά την παραλαβή των **PHANTOMS F4E** που είχε παραγγείλει τό 1972 καί η Ελλάς θα παρελάμβανε τον **Απρίλιο** του 1974, θά εκφωνούσε Διάγγελλα πρὸς τον Ελληνικό λαό με την αναγγελία τῆς συμφωνίας εξορύξεως και παράλληλα την **επέκταση των χωρικών υδάτων μας από τά 6 στά 12 ναυτικά μίλια**. Τήν παραμονή του Διαγγέλματός του, οι Ένοπλες Δυνάμεις θά ετίθεντο σέ μερική επιφυλακή: Ένα Υποβρύχιο τύπου **209** καί μία Πυραυλάκατος θά έπλεαν στό Αιγαίο, σε πλήρη ετοιμότητα. Παράλληλα, μία μοίρα **PHANTOMS**, έμφορτη οπλισμού στην Κρήτη θά ήταν έτοιμη νά απογειωθεί. Τό Σχέδιο αυτό έγινε γιά νά αποτρέψει οποιοδήποτε πιθανή αντίδραση της Τουρκίας μετά τό Διάγγελμα του Προέδρου.

Η συμφωνία με τίς εταιρείες που είχε συνάψει Συμβάσεις ο **Γεώργιος Παπαδόπουλος** προέβλεπαν ότι τό **60%** των εσόδων από τα κοιτάσματα πετρελαίου θά πήγαιναν στό Ελληνικό Δημόσιο καί **μάλιστα σε ελληνική δραχμή**. Η πρόβλεψη ήταν ότι από τό 1975 καί έπειτα ο μέσος ρυθμός αυξήσεως ανά ετος του **ΑΕΠ** θά έφθανε τό **12%**. Πράγματι, ο **Γεώργιος Παπαδόπουλος** είχε προβλέψει σωστά τόν χρόνο. Τόν **Φεβρουάριο** του 1974, η **OCEANIC** πραγματοποίησε 4^η βαθιά θαλάσσια γεώτρηση στη θαλάσσια περιοχή της **Θάσου**. (**ΠΡΙΝΟΣ 1**) Καί σέ Βάθος **8.500 ποδών** ανακαλύφθηκαν διαδοχικοί πετρελαιοφόροι ορίζοντες. Η δοκιμή απέδωσε καλής ποιότητας πετρέλαιο (**27,8 A.P.I.**) καί ικανοποιητική μέση παροχή ημερησίως. Παράλληλα άρχιζε γεωτρήσεις στίς χερσαίες περιοχές Καλλικράτειας Χαλκιδικής και **ΑΙΓΙΝΙΟΥ** Κατερίνης. Μεταξύ **Μαρτίου-Απριλίου 1974** Η **OCEANIC**, πραγματοποίησε **1.000 μέτρα** βορειότερα, την θαλάσσια γεώτρηση «**ΠΡΙΝΟΣ 2**» καί συνάντησε πετρελαιοφόρο πεδίο στό βάθος των **8.500 ποδών**. Τρεις ορίζοντες του πεδίου αυτού, που δοκιμάσθηκαν γιά τόν προσδιορισμό του ποσού της παραγωγής των, έδωσαν **8.500-9.000 βαρέλια ημερησίως**. Το Υπουργείο Βιομηχανίας υπολόγισε ότι μέ την κατασκευή εξέδρας στή θαλάσσια περιοχή του ανακαλυφθέντος πετρελαιοφόρου πεδίου καί την πραγματοποίηση **10 περίπου** παραγωγικών γεωτρήσεων πρὸς διάφορες κατευθύνσεις του κοιτάσματος, η συνολική παραγωγή πετρελαίου, από αυτό καί μόνο το κοίτασμα, θά ανερχόταν σέ **30.000 έως 45.000 βαρέλια ημερησίως**, ποσότητα που κάλυπτε τό ¼ των τότε αναγκών της χώρας σέ πετρέλαιο. Όμως, δυστυχώς, από τόν **Νοέμβριο** του 1973 ο **Γεώργιος Παπαδόπουλος** δέν βρισκόταν πλέον στην εξουσία καί το σχέδιό του δέν εφαρμόσθηκε...

Και αφού έχουμε το τεράστιο νομικό εθνικό οπλοστάσιο για να κατατροπώσουμε τον οιονδήποτε αμφισβητία των δικαίων μας όλοι εσείς, εν χορώ, προστρέχετε και εγείρετε το θέμα εάν μας συμφέρει να καταφύγουμε στο **Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης**.

Εμείς όμως, οι μη όντες «**κατ' επάγγελμα πατριώτες**» κατά την τουλάχιστον «**ατυχή**» έκφραση του κυρίου **Λουκά Τσούκαλη**, παρακολουθώντας όμως τις διατυπωμένες θέσεις ενός εκάστου εξ υμών, διακαταχόμεθα από θλίψη, οργή και αγανάκτηση διότι δεν γνωρίζουμε πλέον πού αποσκοπεί η εν λόγω ενορχηστρωμένη και υποβολιμαία ενέργειά σας, αρχίζοντας δε εκ των νεφελωδών θέσεων του προέδρου του

ΕΛΙΑΜΕΠ κυρίου **Λουκά Τσούκαλη** ο οποίος, κατά την εκτίμησή μας, βλέπει τα επισυμβαίνοντα υπό παραμορφωτικό φακό και υπό ισοπεδωτική άποψη περί των προθέσεων ενός δεδηλωμένου εχθρού του Έθνους μας ο οποίος διακατεχόμενος υπό τρικυμία εν τω κρανίω του, θεωρεί ότι του ανήκουν τα πάντα και ότι όλοι οι άλλοι αποτελούν βορρά του **Οθωμανικού Μινώταυρου**.

Επί των αιτιάσεων του ως **«Σουλτάνου»** φερόμενου, όφειλε ο κύριος **Τσούκαλης** να γνωρίζει τα ανωτέρω εκτιθέμενα και να μην προστρέχει προς ικανοποίηση των ονειρώξεων ενός σφαγέα των εθνών. Ας μην επιχειρεί λοιπόν να μας εμπλέξει στις Συμπληγάδες της δικής του ιδεοληψίας και του φοβικού του σύνδρομου στο άκουσμα των τυμπάνων ενός παράνομο **casus belli**.

Εμείς, μη όντες πολεμοκάπηλοι, **υποστηρίζουμε την ανάγκη άμεσης ανακήρυξης και θέσπισης της ΑΟΖ από την Ελλάδα**, αλλά και την δραστική αναβάθμιση της θαλάσσιας δικαιοδοσίας της Ελλάδας, η οποία παραμένει η τελευταία παγκοσμίως παράκτια χώρα (149^η) ως προς τα δικαιώματά της στις παρακείμενες θάλασσες.

Το δικαίωμα των νησιών μας να έχουν τις ισότιμες ζώνες θαλάσσιας δικαιοδοσίας, (αιγιαλίτιδα, συνορεύουσα υφαλοκρηπίδα και **ΑΟΖ**) είναι **απόλυτα κατοχυρωμένο** και στο **άρθρο 121.2 της Διεθνούς Συμβάσεως του 1982 για το νέο Δίκαιο της Θάλασσας** αλλά και στο εθιμικό διεθνές δίκαιο που δεσμεύει απόλυτα και τα ελάχιστα κράτη που δεν υπέγραψαν ή δεν επικύρωσαν την σύμβαση αυτή, που αποτελεί το ισχύον διεθνές δίκαιο με καθολική αποδοχή (πάνω από **160 κρατών**). Μόνο βράχοι που δεν μπορούν να συντηρήσουν ανθρώπινη διαβίωση ή δική τους οικονομική ζωή δεν θα έχουν **ΑΟΖ/Υφαλοκρηπίδα**. Δηλαδή, θα έχουν πλήρη αιγιαλίτιδα και συνορεύουσα ζώνη **έως 24 ν.μ.** Στους βράχους αυτούς δεν ανήκει το σύμπλεγμα του **Καστελλόριζου** ούτε τα γνωστά κατοικημένα νησιά και νησίδες του Αιγαίου.

Επί των θέσεων της κυρίας **Ντόρας Μπακογιάννη** της οποίας τα όσα τραγικά διαβάσαμε, ως **«διαρρέυσαντα»** στην εφημερίδα **ΤΑ ΝΕΑ, ΑΔΥΝΑΤΟΥΜΕ να τα ερμηνεύσουμε** δεδομένου ότι κατά την κυρία πρώην υπουργό Εξωτερικών, **«δεν υπάρχει πρόβλημα αν χάσουμε και λίγο Καστελλόριζο»**. Και ερωτάμε την κυρία πρώην: **«Μήπως η πρεμούρα σας προς τον δρόμο της Χάγης, έχει ιδιοτελείς σκοπούς; Μήπως πρέπει να υιοθετήσουμε την άποψη των εφημερίδων ότι εξυπηρετείτε οικογενειακά σας συμφέροντα και πιθανόν συμφέροντα του προσκαλέσαντά σας στην ορκωμοσία του «Σουλτάνου»; Ή μήπως πρέπει να υιοθετήσουμε τα όσα είχε αποκαλύψει ο Νεοκλής Σαρρής, σε τηλεοπτική του παρουσία πως ο σύζυγός σας κύριος Ισίδωρος Κούβελος διορίστηκε με μισθό σε ΔΣ σε τουρκική Τράπεζα, γεγονός το οποίο ΟΥΔΕΠΟΤΕ διαψεύσατε;»** Οψόμεθα!!!

Το καζάν – καζάν που χρησιμοποιεί συνεχώς ο Ερντογάν, και που προσφάτως υιοθέτησε και ο πρώην διευθυντής του **ΕΛΙΑΜΕΠ** και σήμερα αναπληρωτής Σύμβουλος Εθνικής Άμυνας του **Κυριάκου Μητσοτάκη**, ο κύριος **Θάνος Ντόκος**, έχει ξεκάθαρη απήχηση στο: **ελάτε να τα βρούμε μόνοι μας χωρίς δικαστήρια, με την δύναμη του ισχυρού**. Αν το προτείνει ας το δηλώσει ευθέως και ας απαντήσει η κυβέρνηση **Μητσοτάκη** εάν συμφωνεί. Βεβαίως, οι θέσεις του τελευταίου βαραίνουν και αντικατοπτρίζουν τον ίδιο τον πρωθυπουργό, ο οποίος και τον διόρισε. **Ας τον χαιρέται!!**

Το υπονόησε και ο υπουργός Άμυνας της Τουρκίας, ο κύριος **Ακάρ**: **«Ελάτε να κάνουμε μια δίκαιη μοιρασιά και να αποφασίσουμε εμείς για τα ποσοστά μας»** η δε δήλωση του πρώην υπουργού Εξωτερικών **Γιώργου Κατρούγκαλου** στο πρακτορείο **Ανατολού** τον **Απρίλιο του 2019** λίγο πριν συναντηθεί με τον Τούρκο ομόλογό του, **Μεβούτ Τσαβούσογλου**: **«Πώς μπορεί κάποιος να αποκλείσει από αυτή την περιοχή την Τουρκία η οποία έχει τόσα χιλιόμετρα ακτή στη Μεσόγειο. Κανείς δεν ισχυρίζεται το αντίθετο από αυτό»**, στην οποία, την άλλη μέρα, στην κοινή συνέντευξη Τύπου ο **Μεβούτ Τσαβούσογλου** πρόσθεσε τα ακόλουθα τραγικά για τα οποία **ΟΥΔΕΙΣ** ωχρίασε: **«Όσον αφορά το θέμα των υδρογονανθράκων, ο Γιώργος είπε ότι δεν θα πρέπει να αποκλειστεί η Τουρκία. Τον ευχαριστούμε για το θετικό μήνυμά του»**, προσθέτοντας

ότι «κανένα πρότζεκτ, στο οποίο δεν συμπεριλαμβάνεται η Τουρκία, δεν είναι ρεαλιστικό».

Εστιαζόμεθα επίσης και στην κορυφαία δήλωση που ξεστόμισε ο άλλος γίγαντας της πολιτικής ζωής, πρώην υπουργός Εξωτερικών του ΣΥΡΙΖΑ, Νίκος Κοτζιάς, στο οικονομικό φόρουμ των Δελφών: **«αν αρχίσεις στις διεθνείς σχέσεις και είσαι μοναχοφάης λέγοντας “όλα δικά μου”, τότε είσαι κι εσύ μέρος του προβλήματος»**, αυτά είπε χωρίς αιδώς ο κύριος Κοτζιάς.

Οι ηλίθιες δηλώσεις υπουργών και θεσμικών παραγόντων και των προηγουμένων κυβερνήσεων ως και του ακατανόμαστου πρώην υπουργού Εξωτερικών και μετέπειτα πρωθυπουργού, έχουν δημιουργήσει το ιδανικό περιβάλλον για να φυτρώσει η Τουρκική επιθετικότητα και να παράξει πικρούς καρπούς για το Έθνος, οι θέσεις δε του σημερινού Ευρωβουλευτή, **Χρήστου Ροζάκη**, υφυπουργού εξωτερικών στην κυβέρνηση του **Κώστα Σημίτη** και αντιπροέδρου του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων είναι τουλάχιστον απεχθείς και τούτο προκύπτει από την, εναντίον του Έθνους μας συμπεριφορά.

Οι δήθεν όμως ηχηρές δηλώσεις της πολιτικής και της πολιτειακής ηγεσίας, έχουν καταντήσει ανέκδοτο... **και οι Τούρκοι πρέπει να γελάνε πολύ με τους «ηχηρούς» της Ελλάδας.**

Είναι αυτονόητο πλέον ότι δεν μπορούμε να δεχθούμε τις παράλογες απαιτήσεις μιάς χώρας πιράνχας, εκτός και εάν η χώρα έχει συντριβεί στρατιωτικά σε πόλεμο, διαφεύγει δε από τους διοργανωτές της δημόσιας συζήτησης ότι η Άγκυρα ζητά να μπουν στο τραπέζι των διαβουλεύσεων αφάνταστες αξιώσεις, και μπορεί αυτές να αποτελούν φαντασιώσεις της Τουρκίας, αλλά ότι αυτά που ζητάει και απαιτεί μπορούν να επιβληθούν μόνο σε μια χώρα η οποία **έχει γεννήματα εχιδνών, έχει Εφιάλτες και Πήλιους Γούσιδες.**

Η Ελλάδα τώρα πλέον, μπορεί να προσφύγει μονομερώς στον **ΟΗΕ** και σε Διεθνή Δικαστήρια κατά της Τουρκίας, για παραβίαση Συνθηκών απαιτώντας μάλιστα και βαριές αποζημιώσεις που θα μπορούσαν να δοθούν στους νησιώτες της **Καλύμνου** και της **Ψερίμου**, αλλά και στον βοσκό **Αντώνιο Βεζυρόπουλο** που βόσκοντας τις αίγες του επάνω στα **Ίμια**, τεκμηρίωναν ότι οι βραχονησίδες έχουν **«οικονομική ζώνη»** και άρα **δικαιούνται και ΑΟΖ** ...Είκοσι τέσσερα χρόνια μετά την μοιραία νύχτα του **1996**, κάθε κυβερνητική καθυστέρηση και αδιαφορία του **ΥΠΕΞ**, είναι **υπονόμευση της εθνικής μας κυριαρχίας και αποτελεί έγκλημα εσχάτης προδοσίας** που επισύρει την ποινή της φυλάκισης διά βίου.

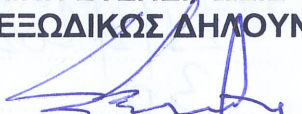
Ως εκπλήρωση του χρέους όσων πιστεύουν στην Ελλάδα και όσων αισθάνονται Έλληνες θέτομεν εαυτούς προ των συνταγματικών ευθυνών μας θεωρώντας ως υποχρεωτική την διερεύνηση και την διαπίστωση συντελεσθείσης παραβίασεως των υφισταμένων συνταγματικών απαγορεύσεων και κανόνων προκειμένου οι επίορκοι θεραπευνίδες ενός ενορχηστρωμένου σχεδίου που έχει να κάνει με την απώλεια της κυριαρχίας της πατρίδας μας και την απώλεια της εθνικής μας ταυτότητας, να υποστούν τα εκ των νόμων προβλεπόμενα.

Με την ρητή επιφύλαξη παντός δικαιώματός μας οθενδήποτε απορρέοντος, αρμόδιος δικαστικός επιμελητής να επιδώσει νόμιμα την παρούσα σε αυτούς προς τους οποίους απευθύνεται και σε αυτούς προς τους οποίους κοινοποιείται προς γνώσιν τους και για τις νόμιμες συνέπειες.

Για την **ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ-ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΑΪΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΙΣ «ΕΛ.ΛΑ.Σ»**

ΟΙ εκ της ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΕΞΩΔΙΚΩΣ ΔΗΛΟΥΝΤΕΣ:

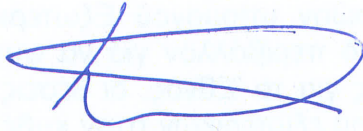

Οδυσσέας Τηλιγάδας
2103250220

Στέργιος Σμυρλής
6944325056

Παρελίφαι, Δετέρα 17 Φεβρουαρία 2020

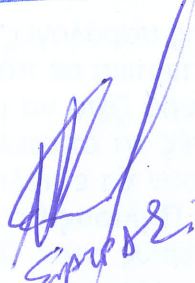
Γρικαίτ Γερέζο

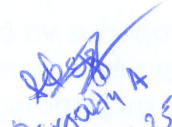

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΠΡΟΪΟΥΡΓΟΥ	
Αριθ. Πρωτ.	1489
Ημερομηνία:	20/2/2020

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 783
Ημερομ. 20/02/2020

Συμπρόκτ.
Κ.Ο. Ν.Δ.

Φεβρουάριος Α
Κ.Ο. ΝΕΡΑ 25

20/2/2020

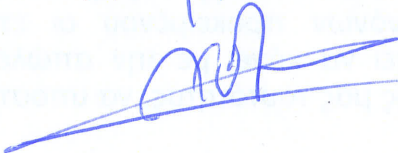
Γραμματεία Κ.Ο. ΣΥΡΙΖΑ

ΚΑΡΑΦΤΗ Ολίβια

20/2/2020
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ
Γεωργίου Κ. Σιδι

20/02/2020

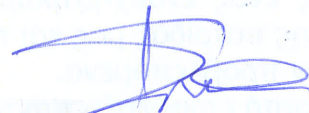
ΚΚΕ
Χοφί Γρίμ - Γοφί

Αρ. Πρ. 19

20/2/20

ΚΙΝΗΜΑ ΑΝΑΪΣΤΑΣ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΕΝ. ΠΡΟΤΟΚΟΛΛΟΝ	
Ημερομ.:	21/2/2020
Αριθ. Κατ.:	30
A/A:	ΓΡΥΠΟΥ ΚΞ ΚΟΛ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΑΡΧΗΓΕΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΦΡΟΥΡΑΣ ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ
ΒΑΣ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Β' 2 ΤΚ 10028 ΑΘΗΝΑ
ΑΡΙΘΜ. ΠΡΩΤ. : 1

Αθήνα, 20/02/ 2020

Ο Αξιωματικός Υπηρεσίας
Σταύρος Ανδρέας
Αυθόκητος